

[Økonomi- og budgetministeren.]

det er rigtigt at anvende disse hundreder af millioner kr. til en ekstra afskrivningsletelse i den kommende tid for maskininvesteringer, så meget desto mindre som investeringerne i de senere måneder er steget ganske stærkt på dette område, så der ikke er behov for en ekstra stimulans. Jeg må ærlig talt sige, at jeg forstår slet ikke fru Dagmar Andreasens bemærkninger, for for det første kunne hun have fået det før, og for det andet er det fuldstændig overflødigt nu. Men sådan er der så meget, man undrer sig over i politik.

Så vil jeg gerne sige til en af de øvrige mange ordførere for det radikale venstre, hr. Niels Helveg Petersen, at han havde jo en ganske pudsigt bemærkning. Se, hvis vi får en stigning i betalingsbalanceunderskuddet i 1973 på et sted omkring 2½ milliard kr., så er det altså i forhold til 1972 en stigning fra 700 mill. kr. til 2½ milliard kr. Vi har været højere oppe med betalingsbalanceunderskuddet, siger hr. Niels Helveg Petersen. Det er skam rigtigt. Den regering, han støttede så energisk, nåede op på 4 milliarder kr., men vi har aldrig haft så stor en stigning. Nej, det tror da pokker. Når vi har haft så stort et fald fra 1971 til 1972 som fra 3,1 milliard til 700 millioner kr., og man så på grund af, at dette delvis skyldtes midlertidige faktorer, får en stigning, er det da givet, at den så bliver forholdsmæssig stor. Jeg vil råde hr. Niels Helveg Petersen til at lære forholdstalsregning, hvis ikke han allerede har lært det, men blot glemt det.

Så vil jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at i det vi har opstillet — og det forstår jeg det radikale venstre er enig i — med hensyn til, hvorledes den langsigtede sparevirksomhed skal fungere, indgår som et af leddene samarbejdet imellem staten og kommunerne. Vi har gennemført dette samarbejde, og vi har for 1973-74 aftalt med kommunerne en mindre investeringsvirksomhed. Nu kan man sige, at dette er ikke nok, men vi har aftalt det, og som hr. Niels Helveg Petersen siger, vil det være vanskeligt nu at komme og lave om på den aftale, fordi man har truffet dispositioner i tillid til aftalen. Men vi har samtidig påbegyndt og er langt inde i drøftelser med kommunerne om et almindeligt budgetsamarbejde, hvor hovedsynspunktet er det, at den økonomi-

ske politik, som staten anlægger, og som vedrører statens anlægsvirksomhed og statens driftsudgifter, på tilsvarende måde skal gennemføres i kommunerne, således at vi ikke risikerer, at hvis vi foretager foranstaltninger fra statens side af den ene eller den anden art, så foretager kommunerne foranstaltninger af den modsatte art og derved modvirker det, der var hensigten. Men jeg tror, hr. Niels Helveg Petersen vil være enig med mig i, at det trods alt er bedre at få et frivilligt samarbejde med de kommunale organisationer, det vil sige, at det hviler på deres tilslutning til det, vi foreslår eller forhandler os frem til. Det diktat, man foretog under den tidligere regering, tror jeg har skabt megen bitterhed rundt omkring i kommunerne, og jeg tror, det er fornuftigt af hensyn til den administrative udførelse af de vedtagelser, vi bliver enige om, at det sker gennem et frivilligt samarbejde med de kommunale organisationer. Så langt det overhovedet er gør ligt, mener jeg, vi skal tilstræbe det.

Til hr. Nyboe Andersen vil jeg gerne sige, at jeg skal ikke kommentere spørgsmålet om overenskomstforhandlingerne og det mæglingforslag, der nu er stillet. Jeg går ud fra, at statsministeren vil gøre nogle bemærkninger herom. Men jeg vil gerne sige, at det vil naturligvis have virkning på statens finanser. Det vil formentlig have både en positiv og en negativ virkning på statens finanser, som i det store og hele for det private arbejdsmarkeds vedkommende betyder, at der ikke sker nogen forskydning. Hvis mæglingforslaget skulle danne udgangspunkt for, at man fra de offentligt ansattes side opnår en bedre situation, eller hvad man nu vil kalde det, end den, vi mener der er basis for, vil det kunne have en negativ virkning på statens finanspolitik. Jeg vil da gerne studere mæglingforslaget nærmere, det har jeg ikke haft mulighed for, men indtil videre forekommer det mig ikke, at der i dette skulle ligge noget, som begrundes, at vi ikke skulle kunne føre forhandlingerne med de offentligt ansattes organisationer. I øjeblikket fører vi dem altså med tje-nestemændene på et andet grundlag end det, vi hidtil har haft. Jeg skal i øvrigt ikke indlade mig i en debat om enkeltheder med hr. Nyboe Andersen.

Så vil jeg gerne sige, at de ordførertaler,